

Nr 137.

Av herr **Hagård m. fl.**, om fyrhjuliga invalidfordons undantagande från fordonsbeskattning.

Ett antal invalider, som drabbats av svårare sviter efter barnförlamning och reumatism, äro på grund av sitt tillstånd eller sin verksamhet förhindrade att använda motorcykel, som är inrättad som invalidfordon och vars maximihastighet understiger 30 km i timmen, och tvingas att för sitt förvärvsarbete skaffa sig fyrhjuliga motorfordon av specialtyp, så kallade invalidbilar. Ett sådant fordon är ofta det hjälpmedel som ger även de svårt invalidiserade möjlighet att åter bli självförsörjande samhällsnyttiga individer i stället för att vara beroende av dåligt betalt hemarbete eller bli tvungna att helt eller delvis ligga samhället till last.

I många fall ha dessa invalider svårigheter att anskaffa medel för ett dylikt motorfordon, men samhället brukar då träda emellan med bidrag till kostnaderna, varjämte exempelvis Riksföreningen mot barnförlamning från sina fonder i en del fall kunnat bidra till anskaffningskostnaderna.

Medan ovannämnda motorcyklar äro befriade från bilskatt, utgör såväl den ordinarie automobilskatten som den sedan 1 juli 1951 gällande tillfälliga bilskatten en för de invalidiserande högst kännbar utgift, som i en del fall till och med avskräcker från anskaffandet av invalidfordon.

Det torde vara rimligt att även fyrhjuliga invalidfordon undantagas från all fordonsbeskattning. Det ligger i samhällets eget intresse att stimulera offren för långvarig sjukdom med påföljande invaliditet till självverksamhet och nya tag. De äro väl förtjänta av stöd och uppmuntran och av ett statsmakternas intresse, som resulterar i viss lindring av de höga utgifter som fordonsanskaffning drager med sig.

Med anledning av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t föreslå att fyrhjuliga invalidfordon undantagas från all fordonsbeskattning.

Stockholm den 23 januari 1952.

Alarik Hagård.

Märta Boman.

E. Birke.
